

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 149/2021-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského o vyhlásení zaujatosti sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Elenou Ľalíkovou, Podbrezovská 34, Bratislava, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2910/2020 takto

r o z h o d o l :

Sudca II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľuboš Szigeti **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2910/2020.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sudca ústavného súdu 26. januára 2021 vyhlásil svoju zaujatosť v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľa z dôvodu, že so sťažovateľom sa osobne pozná a istý čas spolu pôsobili v Súdnej rade Slovenskej republiky a že vzťah so sťažovateľom je značne narušený. Ďalej uviedol, že v minulosti bolo medzi nimi napätie, ktoré sa prejavilo aj v jeho kritických vyjadreniach v médiách na adresu sťažovateľa. Takisto sťažovateľ sa mal v minulosti viackrát kriticky vyjadriť o sudcovi ústavného súdu v médiách. Sudca ústavného súdu sa subjektívne necíti zaujatý.

2. Podľa čl. IV bodu 1 písm. c) rozvrhu práce ústavného súdu o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

II.

3. Podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvod vylúčenia sudcu ústavného súdu spočívajúci v pochybnostiach o nezaujatosti podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde nadväzuje na požiadavku nestrannosti súdneho rozhodovania tak, ako je okrem iného definovaná aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva. Nestrannosť má stránku subjektívnu a stránku objektívnu, keďže nestrannosť sudcu má význam pre dôveru verejnosti v súdnictvo (Olujic proti Chorvátsku, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok ESĽP z 5. 2. 2005, bod 57). Pri rozhodovaní o tom, či je daný dôvod na obavy, že sudca nie je nestranný, je dôležité hľadisko namietateľa, no nie je rozhodujúce; rozhodujúce je, či tieto obavy môžu byť považované za objektívne (Thorgeir Thorgeirson proti Islandu, sťažnosť č. 13778/88, rozsudok ESĽP z 25. 6. 1992, bod 51). Pri objektívnom teste sú dôležitými kritériami dôvera verejnosti v rozhodovanie (II. ÚS 36/2012).

4. Pri teste subjektívnych okolností sa zisťuje osobné presvedčenie, postoj sudcu alebo jeho záujem v prerokúvanej veci. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, kým sa nepreukáže opak. Takýmto opakom môže byť sudcom prejavené nepriateľstvo alebo neznášanlivosť. Pri teste objektívnych okolností je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie sa zaujatosti, teda či sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcu (Daktaras proti Litve, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok ESĽP z 10. 10. 2000, bod 32).

5. Z vyjadrenia sudcu ústavného súdu vyplýva, že sa (i) v minulosti kriticky vyjadril k osobe sťažovateľa v čase, keď bol sťažovateľ ministrom spravodlivosti, (ii) sťažovateľ sa v médiách v minulosti vyjadril k osobe sudcu ústavného súdu, pričom vyjadrenia sťažovateľa vníma sudca ústavného súdu ako kritické až hanlivé a (iii) sudca ústavného súdu sa v minulosti pre médiá vyjadril tak, že má pochybnosti o možných zásahoch sťažovateľa do disciplinárneho a výberového konania.

6. Minulé kritické a vzájomné vyjadrenia sťažovateľa a sudcu ústavného neboli ojedinelé a pri objektívnom pohľade nezaujatého pozorovateľa z nich vyplýva podozrenie, že vzťahy medzi nimi sú narušené a konfliktné. Možnosť osobnej animozity sťažovateľa a sudcu ústavného súdu môže vzbudiť objektívnu pochybnosť nestrannej osoby o nezaujatosti sudcu ústavného súdu. Preto podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde vzhľadom na pomer sudcu ústavného súdu k sťažovateľovi možno mať pochybnosti o nezaujatosti sudcu ústavného súdu, čo má za následok jeho vylúčenie z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu